

Epistol Iago

Y gwaith sy'n ofynnol yn epistol Iago sy'n dweud bod ganddo ffydd (cred) yw'r gwaith y mae dyfalbarhad yn dod i ben (Jas 1: 4), hynny yw, parhau i gredu yn y gyfraith berffaith, deddf rhyddid (Jas 1: 25).

Epistol Iago

Cyflwyniad

Iago'r Cyfiawn, un o frodyr Iesu o bosibl (Mth 13:55; Marc 6: 3), yw awdur yr epistol hwn.

Dim ond ar ôl atgyfodiad Crist y cafodd y Brawd James ei drosi (Ioan 7: 3-5; Ac 1:14; 1 Cor 15: 7; Gal 1:19), gan ddod yn un o arweinwyr yr eglwys yn Jerwsalem, ac fe'i penodwyd yn un o pileri'r eglwys (Gal. 2: 9).

Mae epistol James wedi'i ddyddio tua 45 OC. C., ymhell cyn y cyngor cyntaf yn Jerwsalem, digwyddodd hynny tua 50 d. C., sy'n gwneud epistol hynaf y Testament Newydd. Yn ôl yr hanesydd Flávio Josefo, cafodd Tiago ei ladd tua'r flwyddyn 62 d. Ç.

Mae cyfeirwyr yr epistol yn Iddewon gwasgaredig a drowyd yn Gristnogaeth (Jas 1: 1), a dyna pam y naws a'r iaith addawol sy'n arbennig i'r Iddewon.

Pan ysgrifennodd yr epistol hwn, ceisiodd James wrthwynebu dysgeidiaeth yr Iddewon o fod â ffydd yn yr un Duw, â dysgeidiaeth yr efengyl, sef cael ffydd yn Iesu Grist, oherwydd ei bod yn ddiwerth dweud ei fod yn credu yn Nuw, ond

nad yw'n ufuddhau i orchymyn Duw. Duw, sef credu yng Nghrist. Mae dull Iago yn ein hatgoffa o'r hyn a ddysgodd Iesu: "PEIDIWCH â gadael i'ch calon gythryblus; rydych yn credu yn Nuw, rydych hefyd yn credu ynof fi "(Ioan 14: 1), gan ddangos perthnasedd y pwnc yr ymdrinnir ag ef o ran y gynulleidfa darged: Iddewon a drodd yn Gristnogaeth.

Fodd bynnag, ymledodd camddealltwriaeth ynghylch epistol Iago ledled y Bedydd, ei fod yn amddiffyn iachawdwriaeth trwy weithredoedd, gan wrthwynebu'r apostol i'r Cenhedloedd, a oedd yn amddiffyn iachawdwriaeth trwy ffydd.

Gwnaeth camddealltwriaeth dull James wneud i Martin Luther gasáu'r epistol hwn, gan ei alw'n "epistol gwellt". Methodd â gweld nad yw dysgeidiaeth Iago yn ddim gwahanol i'r hyn a ddysgwyd gan yr apostol Paul.

Crynodeb o Epistol Iago

Mae epistol Iago yn dechrau gydag anogaeth i ddyfalbarhad yn y ffydd, oherwydd mewn dyfalbarhad daw gwaith ffydd i ben (Jas 1: 3-4). Bendithir pwy bynnag sy'n dioddef treialon heb bylu, gan y bydd yn derbyn coron bywyd gan Dduw, a roddir i'r rhai sy'n ufuddhau iddo (ei garu) (Jas 1:12).

Mae James yn defnyddio'r term 'ffydd' yn yr ystyr 'credu', 'credu', 'ymddiried', yn wahanol i'r apostol Paul, sy'n defnyddio'r term yn yr ystyr 'credu' ac yn yr ystyr 'gwirionedd', a mae hyn yn golygu llawer mwy na hynny.

Yna, mae Iago yn cyflwyno hanfod yr efengyl, sef yr enedigaeth newydd trwy air y gwirionedd (Jas 1:18). Ar ôl haeru ei bod yn angenrheidiol derbyn gair yr efengyl fel gwas ufudd, sef pŵer Duw er iachawdwriaeth (Iago 2: 21), mae James yn alltudio ei gydlynwyr i gyflawni'r hyn a bennir yn yr efengyl, heb anghofio'r athrawiaeth. o Grist (Iago 2: 21).

Mae Iago yn cofio bod unrhyw un sy'n rhoi sylw i wirionedd yr efengyl ac yn dyfalbarhau ynddo, heb fod yn wrandawr anghofiedig, yn gwneud y gwaith a sefydlwyd gan Dduw: credu yng Nghrist (Iago 2:25).

Yng ngoleuni'r gwaith sy'n ofynnol gan Dduw, mae James yn dangos mai twyllo'ch hun yw bod yn grefyddol heb ffrwyno'r hyn sy'n dod o'r galon, a bod crefydd yr unigolyn hwnnw'n profi'n ofer (Iago 2: 26-27).

Unwaith eto mae James yn galw ei frodyr rhyng-gysylltwyr, ac yna mae'n eu galw i beidio â dangos parch at bobl, gan eu bod nhw'n proffesu bod yn gredinwyr yng Nghrist (Jas 2: 1). Os yw rhywun yn dweud ei fod yn gredwr yn yr Arglwydd Iesu, rhaid iddo fynd ymlaen yn ôl y gred honno: peidio â pharchu pobl oherwydd tarddiad, iaith, llwyth, cenedl, ac ati. (Jas 2:12)

Mae dull Tiago yn newid eto trwy un difrifol: – 'Fy mrodyr', i ofyn iddynt a yw'n fuddiol dweud bod ganddynt ffydd, os nad oes ganddynt weithredoedd. A yw'n bosibl i gred heb arbed gwaith?

Rhaid deall y term gwaith yn ei gyd-destun yn ôl barn dyn hynafiaeth, sy'n ganlyniad ufudd-dod i orchymyn. I ddynion ar y pryd, arweiniodd gorchymyn meistr ac ufudd-dod gwas at waith.

Mae'r dull yn newid o bobl i iachawdwriaeth. Yn gyntaf; Ni all pwy bynnag sydd â ffydd yng Nghrist barchu. Ail: Pwy bynnag sy'n dweud bod ganddo ffydd bod Duw yn un, os na fydd yn gwneud y gwaith sy'n ofynnol gan Dduw, ni fydd yn cael ei achub.

Nid yw'r mater yn ymwneud â rhywun sy'n honni bod ganddo ffydd yng Nghrist, ond rhywun sy'n honni bod ganddo ffydd, fodd bynnag, yw ffydd mewn un Duw. Bydd pwy bynnag sydd â ffydd yng Nghrist yn cael ei achub, oherwydd dyma'r gwaith sy'n ofynnol gan Dduw. Ni allwch achub rhywun sy'n honni bod ganddo ffydd yn Nuw, ond nad yw'n credu yng Nghrist, gan nad ef yw

gweithredwr y gwaith.

Y gwaith sy'n ofynnol y rhai sy'n honni bod ganddyn nhw ffydd yw diwedd dyfalbarhad (Iago 1: 4), hynny yw, ffydd yn y gyfraith berffaith, deddf rhyddid (1:25).

Ymhlith yr Iddewon a drodd yn Gristnogaeth, dadleuodd Jacob nad oedd yn ddigon dweud bod credu yng Nghrist yn waith sy'n ofynnol gan Dduw, gan bwysleisio ei bod yn ddiniwed credu yn Nuw a pheidio â chredu yng Nghrist.

Mae Pennod 3 yn newid pan nad oes dull gweithredu: fy mrodyr (Iago 3: 1). Mae addysg wedi'i hanelu at y rhai sydd am ddod yn athrawon, ond mae'n bwysig bod yn 'berffaith' ar gyfer addysg weinidogol. I fod yn 'berffaith' yn ei gyd-destun yw peidio â baglu dros air y gwirionedd (Iago 3: 2) ac felly gallu rheoli'r corff (disgyblion).

Yn dilyn yr enghreifftiau o'r gallu i bregethu'r gair, newidiwyd yr agwedd at wybodaeth am Dduw oherwydd amhosibilrwydd parhau â gwahanol negeseuon gan yr un person, yn groes i ddoethineb a thraddodiadau'r bobl. – Modryb. 3: 10-12.

Yn olaf, y cyfarwyddyd yw na ddylai Cristnogion a ddiarddelir o Iddewon siarad yn sâl am ei gilydd (Iago 4:11) a chyfeirio at y Iddewon a laddodd y Crist (cyfoethog) mewn niferoedd mawr.

Daw'r llythyr i ben trwy fynd i'r afael â'r brif thema – dyfalbarhad sy'n annog credinwyr i ddioddef dioddefaint (Iago 5:11).

Prif gamdybiaethau dehongli

1. Cyfiawnder cymdeithasol Tiago, dosbarthu incwm, gweithgareddau elusennol, ac ati. Deall ei fod yn

gysylltiedig â phynciau fel;

2. Derbyn cerydd llym y 'cyfoethog' sy'n cronni cyfoeth fel cerydd i berchnogion cyfoeth materol, i beidio â gweld bod yr ymadrodd 'cyfoethog' yn Iddew;
3. Deall bod llythyr Iago yn gwrth-ddweud dysgeidiaeth yr apostol Paul, a offrymodd iachawdwriaeth trwy ffydd yng Nghrist Iesu. Mewn gwirionedd, mae Iago yn dangos nad credu yn Nuw yw'r hyn y mae Duw yn gofyn amdano er iachawdwriaeth, ond bod credu yn Iesu Grist yn fater o ffydd.
4. Deall pa weithredoedd da sydd eu hangen i gadarnhau gwir gredinwyr. Yn ôl yr Ysgrythurau, mae gan berson sy'n credu yng Nghrist wir ffydd oherwydd mai gwaith Duw ydyw;
5. Cymysgwch weithredoedd da gyda'r ffrwythau a nodwyd gan y goeden.